

WARSZAWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 8.

Pruszków, dnia 22 kwietnia 1949 r.

Rok XVI.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

Publikacje Wojewody Warszawskiego.

- Poz. 129. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 11 kwietnia 1949 r. Nr. A. P. IV. 2/13/48 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Pułtuszka na rzecz Ministerstwa Komunikacji — na cele drogowe.
- Poz. 130. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 7 kwietnia 1949 r. Nr. A. P. IV-4/13/49 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach terytorialnych Nowej-Wsi-Kościelnej, gm. Sypniewo, pow. Maków na rzecz przedsiębiorstwa P.K.P. na cele urządzeń komunikacyjnych.
- Poz. 131. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 7 kwietnia 1949 r. Nr. A. P. IV-4/7/49 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Łosice, pow. Siedleckiego na rzecz Państwowego Przedsiębiorstwa P. P. T. i T. na cele użyteczności publicznej.
- Poz. 132. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 7 kwietnia 1949 r. Nr. A. P. IV-2/6/49 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Makowa, na rzecz Ministerstwa Komunikacji — na cele drogowe.
- Poz. 133. Ogłoszenie Wojewody Warszawskiego z dnia 7 kwietnia 1949 r. Nr. A. P. IV-2/26/49 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Płońsk na rzecz Ministerstwa Komunikacji na cele drogowe.
- Poz. 134. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 8 kwietnia 1949 r. Nr. Odb. BI-O/33/49 w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji, objętych Cz. 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.
- Poz. 135. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 8 kwietnia 1949 r. Nr. Odb. BI-O/34/49 w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym w 1949 r.
- Poz. 136. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 6 kwietnia 1949 r. Nr. S. A. I/0-6/49 w sprawie akcji oszczędnościowej w samorządzie terytorialnym.
- Poz. 137. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 12 marca 1949 r. Nr. S. G. II-3.1/49 w sprawie przymusowego ubezpieczenia od gradobicia zbóż kłosowych, gospodarstw rolnych od 0,5 ha.
- Poz. 138. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 3.1 stycznia 1949 r. Nr. P. H. O. II/1—4/49 w sprawie prowadzenia warsztatów rzemieślniczych przez żony pod nieobecność mężów.
- Poz. 139. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 22 marca 1949 r. Nr. Wet. H-3/3/49 w sprawie skór przeznaczonych do wywozu zagranicę.
- Poz. 140. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 17 marca 1949 r. Nr. Wet. Z-lm. 53/49 w sprawie zwalczania wścieklizny.
- Poz. 141. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 21 marca 1949 r. Nr. L. Wet. Z. l. d. 2/49 w sprawie zwalczania szeleśnicy.
- Poz. 142. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 21 marca 1949 r. Nr. O-1/1/Pers/171/49 w sprawie przyznawania zasiłków rodzinnych kształcącym się sierotom zupełnym.
- Poz. 143. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 16 marca 1949 r. Nr. Odb. B-I/O/16/49 w sprawie powierzania robót wodociągowo-kanalizacyjnych P. P. B. „Hydrotrest“.
- Poz. 144. Pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Warszawskiego z dnia 31 marca 1949 r. Nr. Odb. B. I-O/24/49 w sprawie zatwierdzania programów użytkowych.

Publikacje Władz Administracji Ogólnej I-szej Instancji.

- Poz. 145. Ogłoszenie Starosty Powiatowego w Aninie z dnia 25 marca 1949 r. Nr. L. K. 2/3/49 w sprawie unieważnienia blozków doraźnych nakazów karnych.
- Poz. 146. Ogłoszenie Starosty Powiatowego w Płońsku z dnia 24 marca 1949 r. Nr. L. K. O/6/49 w sprawie unieważnienia blozków doraźnych nakazów karnych.

Publikacje Władz i Urzędów niezespólnych.

- Poz. 147. Zarządzenie Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw z dnia 8 kwietnia 1949 r. w sprawie skreślenia z wykazu przedsiębiorstwa.

Dział Nieurzędowy.

Ogłoszenia o zgubionych (skradzionych) dokumentach.

Poz. 129.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 11 kwietnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach adminstr. m. Pułtuszka na rzecz Ministerstwa Komunikacji, na cele drogowe.

Nr. A. P. IV-2/13/48.

W myśl postanowień art. 4 dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1943—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 776) podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojew. z dnia 30.XII.1948 r. zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 17. II.1949 r. wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości, położonych w granicach administracyjnych m. Pułtuszka przy ul. Stare Miasto Nr. 21, stanowiących własność spadkobierców Mendla Brzozy i Ajzyka Daniela. Wywłaszczenie wymienionych nieruchomości ma być dokonane na rzecz Skarbu Państwa — Ministerstwa Komunikacji — na cele drogowe i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Wywłaszczane nieruchomości stanowią działki budowlane; spadk. Mendla Brzozy o powierzchni 1215 m kw., spad. Ajzyka Daniela pow. 842 m. kw. Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych działek wyłożone zostały do przejrzenia w lokalu Zarządu Miejskiego w Pułtusku na przeciąg dni 14-tu i w tym okresie wolno każdej zainteresowanej osobie składać wnioski i sprzeciwy, które należy wnieść na ręce Burmistrza.

WOJEWODA w/z Mgr. W. Białkowski, Wicewojewoda

Poz. 130.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach terytorialnych w Nowej-Wsi-Kościelnej, gm. Sypniewo, pow. Maków na rzecz przedsiębiorstwa P. K. P. — na cele urządzeń komunikacyjnych.

Nr. A. P. IV/4/13/49.

W myśl postanowienia art. 4 dekretu z dnia 7.IV.1948 r. o wywłaszczeniu majątków, zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dn. 24.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 776) podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Kolei Państwowych w Olsztynie z dn. 27 stycznia 1949 r. zatwierdzony przez Ministra Komunikacji w dniu 16.III.1949 r., wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości położonych w granicach terytorialnych Nowej-Wsi-Kościelnej, gm. Sypniewo, powiatu Maków, stanowiących własność Ob. Olender Stanisława, Wojtkowskiego Stanisława, Sobirajskiej Rozalii, Poreby Leona, Polaka Jana, Gamdzika Adama, Kozłowskiego Mateusza, Mrugacz Heleny, Bastyka Józefa, Kaczyńskiego Antoniego, parafii Nowa-Wieś-Kościelna i Pojawy Wacława.

Wywłaszczenie wymienionych nieruchomości ma być dokonane na rzecz Skarbu Państwa, przedsiębiorstwa P.K.P. na cele urządzeń komunikacyjnych i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r. Wywłaszczane nieruchomości stanowią grunty orne: Ob. Olendera o pow. 630 mtr. kw., Wójtowskiego — 520 mtr. kw., Sobirajskiej — 140 mtr. kw., Poreby — 160 mtr. kw., Polaka — 310 mtr. kw., Gamdzika — 240 mtr. kw., Kozłowskiego Mateusza — 590 mtr. kw., Mrugacz — 860 mtr. kw., Bastyka — 1070

mtr. kw., Kaczyńskiego — 360 mtr. kw., Parafia Nowa Wieś-Kościelna — 1150 mtr. kw., Pojawy — 6 mtr. kw. — łącznie 6036 mtr. kw.

Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych nieruchomości wyłożone zostały do przejrzenia w lokalu Zarządu gminnego Sypniewo, pow. Maków na przeciąg dni 14-tu, i w tym okresie wolno stronom i każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy składać na ręce Wójta.

WOJEWODA w/z Mgr. W. Białkowski, Wicewojewoda

Poz. 131.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Łosice pow. Siedleckiego na rzecz państwowego przedsiębiorstwa P. P. T. i T. na cele użyteczności publicznej.

Nr A.P. IV/4/7/49.

W myśl postanowień art. 4 dekretu z dnia 7.IV.1949 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 776) podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Lublinie z dn. 17 stycznia 1949 r. Nr AB. 106/19/49, zatwierdzony przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów z dnia 27 stycznia tegoż roku — wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Łosice pow. Siedleckiego, przy ul. Kościuszki 5, stanowiących własność Ob. Nurskiej Rozalii, Kuncewicz Anny, Rozenbauma Icka, Helfgot Racheli oraz spadkobierców Matysa Salomona.

Wywłaszczenie wymienionych nieruchomości ma być dokonane na rzecz Państwowego Przedsiębiorstwa P. P. T. i T. na cele użyteczności publicznej i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Wywłaszczane nieruchomości stanowią place budowlane o ogólnej powierzchni 857 mtr. kw. wraz ze znajdującym się na nich budynkiem murowanym.

Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych nieruchomości wyłożone zostały do przejrzenia w lokalu Zarządu Miejskiego w Łosicach na przeciąg dni 14-tu i w tym okresie wolno stronom i każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy składać na ręce Burmistrza.

WOJEWODA: w/z Mgr. W. Białkowski, Wicewojewoda.

Poz. 132.

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Makowa na rzecz Ministerstwa Komunikacji, na cele drogowe.

Nr A.P. IV/2/6/49.

W myśl postanowień art. 4 dekretu z dnia 7.IV.1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 776) podaje do publicznej wiadomości, że na wniosek Wydziału Komunikacyjnego U. W. W. z dnia 30 grudnia 1948 r., zatwierdzony przez Ministra Komunikacji dnia 17.II.1948 r. wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe od-

nośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Makowa na II klm. drogi państwowej Maków-Przasnysz.

Wywłaszczane nieruchomości stanowią place budowlane Balińskiego Józefa o powierzchni 756 mtr. kw. i Przylęckiego Czesława o powierzchni 1674 mtr. kw.

Wywłaszczenie tych nieruchomości ma być dokonane na rzecz Skarbu Państwa, Ministerstwa Komunikacji, na cele drogowe i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9.V.1945 r.

Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych nieruchomości wyłożone zostały do przejrzania w lokalu Zarządu Miejskiego w Makowie na przeciąg dni 14-tu i w tym okresie wolno stronom i każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy składać na ręce Burmistrza.

WOJEWODA: w/z Mgr. W. Białkowski. Wicewojewoda.

Poz 133

OGŁOSZENIE

WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

z dnia 7 kwietnia 1949 r.

o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Płońska na rzecz Ministerstwa Komunikacji na cele drogowe.

Nr A.P. IV/2/26/49.

W myśl postanowień art. 4 dekretu z dnia 7.IV.1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939 — 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138) oraz art. 14 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24.IX.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 776) podaję do publicznej wiadomości, że na wniosek Wydziału Komunikacyjnego U. W. W. z dnia 30 grudnia 1948 r., zatwierdzony przez Ministra Komunikacji dnia 17.II.1949 r. wszczynam postępowanie wywłaszczeniowe odnośnie nieruchomości położonych w granicach administracyjnych m. Płońska przy szosie Płockiej Nr 21/23, stanowiących własność spadkobierców małż. Ignacego i Julii Sitkowskich, Stanisława Gąsiorowskiego, Wacława Ozimkowskiego i Jana Chylińskiego.

Wywłaszczenie tych nieruchomości ma być dokonane na rzecz Skarbu Państwa, Ministerstwa Komunikacji, na cele drogowe i polegać będzie na odjęciu prawa własności z dniem 9.V.1945 r.

Wywłaszczane nieruchomości stanowią place budowlane spadkobierców małż. Sitkowskich o powierzchni około 4000 mtr. kw., Gąsiorowskiego o pow. około 1690 mtr. kw., Ozimkowskiego o pow. około 1967 mtr. kw. i Chylińskiego o pow. około 124 mtr. kw.

Plan sytuacyjny i inne załączniki dotyczące wywłaszczanych nieruchomości wyłożone zostały do przejrzania w lokalu Zarządu Miejskiego w Płońsku na przeciąg dni 14-tu i w tym okresie wolno stronom i każdej osobie zainteresowanej zgłaszać wnioski i sprzeciwy, które należy składać na ręce Burmistrza.

WOJEWODA: w/z Mgr. W. Białkowski. Wicewojewoda.

Poz. 134

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 1949 r.

w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji, objętych cz. 21 Planu Inwestycyjnego z 1949 r.

Nr Odb B-1/0/33/49.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich)

Odpis zarządzenia Ministra Odbudowy z dn. 14.III.49 r. L. dz. II/V Sekr./2862/49 w sprawie akcji oszczędnościowej

w zakresie inwestycji objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r. U. W. W. — przesyła do wiadomości.

za WOJEWODĘ: **Inż. St. Staszewski**, Nacz. Wydz. Odb.

ODPIS

L. dz. II/V Sekr./2862/49

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 14 marca 1949 r.

w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji, objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.

I.

Wytyczne ogólne.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w gospodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na 1949 r. — oraz zgodnie z wytycznymi Centralnego Urzędu Planowania z dnia 28 lutego 1949 r. — zarządzam wprowadzenie, począwszy od 1949 r. w zakresie inwestycji objętych Częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r. — stałego i powszechnego systemu oszczędzania.

Akcją oszczędnościową objęte są wszystkie bez wyjątku inwestycje. Nie jest oszczędnością z samej istoty rzeczy redukcja planu rzeczowego i mechaniczne skreślenie obiektu inwestycyjnego.

Oszczędności powinny być uzyskane:

- 1) przez właściwą lokalizację inwestycji, celowe i oszczędne programy użytkowe, celowe i zgodną z obowiązującymi normami i standartami oraz zarządzeniami oszczędnościowymi dokumentację techniczną,
- 2) przez usprawnienie wykonawstwa przy pomocy mechanizacji, oszczędnej gospodarki materiałowej i gospodarki robocizną, stosowanie współzawodnictwa pracy, akordów itp.,
- 3) przez komasację inwestycji, gwarantującą ten sam efekt gospodarczy i społeczny,
- 4) z innych źródeł.

Szczegółowe wytyczne oszczędnościowe podaję dalsze ustępy niniejszego zarządzenia.

II.

Dokumentacja techniczna.

1. Lokalizacja inwestycji.

Należy poświęcać pełną uwagę pracom nad lokalizacją inwestycji. Właściwa i w terminie dokonana lokalizacja umożliwi celowe i oszczędne opracowanie programu użytkowego.

2. Program użytkowy.

Program użytkowy opracowuje użytkownik w oparciu o następujące dane:

- 1) Ilość zatrudnionych osób,
- 2) zadania, jakie inwestycja ma spełnić na odcinku gospodarczym i społecznym,
- 3) obowiązujące normy i standarty oraz zarządzenia oszczędnościowe.

Program użytkowy musi być przy inwestycjach większych zatwierdzony przez Departament Polityki Budowlanej, przy mniejszych — przez organa II instancji Ministerstwa Odbudowy.

Zakres inwestycji większych obejmuje kubaturę od 10.000 m³ wwyż, bądź kwotę inwestycyjną od 50 milionów zł. wwyż.

3. Dalsze prace nad dokumentacją techniczną:

Prace nad sporządzeniem dokumentacji technicznej po zlokalizowaniu inwestycji i opracowaniu przez użytkownika programu użytkowego i zatwierdzeniu go stosownie do pkt. 2 wykonują zasadniczo państwowe biura projektowe.

Państwowe biura projektowe i wszyscy projektujący bez żadnego wyłączenia obowiązani są przy opracowywaniu dokumentacji technicznej:

- 1) stosować ściśle standarty przestrzenne i wyposażeniowe; normy budowlane oraz okólniki i zarządzenia w sprawach oszczędnościowych, nawet w przypadkach, gdy programy użytkowe zawierają

odchylenia od przepisów tych aktów normatywnych,

- 2) uwzględnić maksymalne wykorzystanie właściwości materiałów budowlanych,
- 3) używać konstrukcji najprostszyc i stosować takie wkłady, które są najekonomiczniejsze i pozwalają przy najmniejszym zużyciu materiałów i siły roboczej stosować współzawodnictwo pracy i płace akordowe,
- 4) stosować jaknajszerszej elementy typowe i standaryzowane,
- 5) opracowywać wykazy materiałów i robocizny, a na tej podstawie harmonogram robót,
- 6) stosować dokumentację techniczną ograniczoną lub uproszczoną w przypadkach określonych zarządzeniem Ministra Odbudowy z dnia 14 marca 1949 r. w sprawie zakresu dokumentacji technicznej — w oparciu o instrukcję finansową Ministra Skarbu.

4. Zatwierdzenie dokumentacji technicznej:

Dotychczasowy tryb zatwierdzania dokumentacji technicznej daje poważne opóźnienia, a w konsekwencji duże straty szczególnie na odcinku wykonawstwa i realizacji zadań oszczędnościowych, wynikających z norm, standardów, zarządzeń i wydanych okólników oszczędnościowych.

W związku z powyższym polecam Departamentom II, III i V Ministerstwa Odbudowy opracowanie w terminie do dnia 10 kwietnia 1949 r. nowego trybu zatwierdzania dokumentacji technicznej i zaprojektowanie w tej sprawie szczegółowej instrukcji.

W nowej instrukcji należy uprościć drogę zatwierdzania i uwzględnić fakt, że dokumentację techniczną wykonują zasadniczo państwowe biura projektowe, jako organy wykonawcze aparatu państwowego, obowiązane z urzędu do ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów.

5. Szczególne zadania państwowych biur projektowych i Międzyministerialnej Komisji Koordynacyjnej dla Spraw Państwowych Biur Projektowych.

Państwowe biura projektowe — niezależnie od ram resortu, któremu są podporządkowane i form organizacyjnych — powinny kierować się wspólnymi zasadami na odcinku:

1. płac, honorariów i należności za wykonane prace,
2. zakresu dokumentacji technicznej niezbędnej do realizacji inwestycji,
3. uzgodnienia wytycznych rozdziału prac na poszczególne biura dla zapewnienia pełnego wykorzystania możliwości wykonawczych wszystkich biur.

Dla tego celu utworzona została Międzyministerialna Komisja Koordynacyjna dla Spraw Państwowych Biur Projektowych. Zadania najpilniejsze tej Komisji, biur i kierującego tą akcją Departamentu II Ministerstwa Odbudowy są następujące:

- 1) opracowanie projektów siatki płac, jako elementu umowy zbiorowej,
- 2) ustalenie norm wynagrodzenia dla opracowujących dokumentację techniczną, jako pracy akordowej, biorąc za podstawę norm, wkład pracy osobistej a nie wartość finansową projektowanej inwestycji,
- 3) ustalenie norm, określających należność państwowych biur projektowych za wykonaną dokumentację, obejmujących koszty, o których mowa w pkt. 2) oraz koszty nakładowe,
- 4) ustalenie sposobów wewnętrznej kontroli dokumentacji technicznej dla skrócenia postępowania przy zatwierdzaniu urzędowym.

Departament II Ministerstwa Odbudowy przedłożył mi w terminie do dnia 31 marca 1949 r. sprawozdanie z dotychczasowych prac w powyższym zakresie oraz instrukcję normującą kontrolę wewnętrzną dokumentacji technicznej w państwowych biurach projektowych.

III.

Wykonawstwo.

Dla przeprowadzenia akcji oszczędnościowej na odcinku wykonawstwa polecam Departamentowi III Ministerstwa Odbudowy dopilnowanie — w porozumieniu z jednostkami zainteresowanymi — w sprawach:

1) harmonogramów robót:

- a) opracowania harmonogramów robót w skali lokalnej przez zjednoczenia lub oddziały przedsiębiorstw sektora uspołecznionego oraz ustalenia na lokalnych komisjach koordynacyjnych wytycznych współpracy stałej na tym odcinku,
- b) opracowanie przez przedsiębiorstwa budowlane — w oparciu o wykazy robocizny i materiałów — harmonogramów robót w celu wyeliminowania marotrawstwa, zapewnienia ciągłości pracy, rozszerzenia sezonu budowlanego i uzyskania właściwej kolejności robót wstępnych, budowlanych i w stanie surowym, instalacyjnych i wykończeniowych.
- c) przestrzegania, by opracowane harmonogramy robót zapewniały płynne, bez przerwy, przekazywanie brygad robotniczych z budowy na budowę i stałe zatrudnienie sił roboczych w ciągu całego roku, a w szczególności takiego projektowania rozkładu robót, aby roboty wykończeniowe w budynku zamkniętym mogły być wykonywane w okresie zimowym.

2) kierownictwo robót i personelu administracyjnego:

by utrzymany był właściwy stosunek ilościowy personelu technicznego i administracyjnego do załóg roboczych,

3) organizacji i racjonalizacji robót:

by stosowano w najszerszym zakresie akordowanie prac indywidualnych i zespołowych, współzawodnictwo pracy oraz racjonalizację i pracę zespołową w zakresie murarstwa, ciesielstwa i innych robót;

4) wykorzystanie sprzętu budowlanego:

racjonalnego wykorzystania sprzętu budowlanego, jego naprawy i konserwacji oraz prawidłowej gospodarki i przydziału sprzętu na poszczególne budowy;

5) gospodarki materiałowej:

a) by gospodarka materiałem na budowie była oszczędna, by na budowę wydane zostały wykazy materiałów, sporządzone na podstawie dokumentacji technicznej,

b) by prowadzono systematyczną kontrolę magazynową materiałów (kartoteka) i kontrolę zużycia materiałów na budowę;

6) metodyki pracy w akcji oszczędnościowej:

by wszystkie czynniki powołane do realizacji akcji oszczędnościowej stały się w pełni świadome, że:

- a) akcji oszczędnościowej nie wykona się tylko zarządzeniami i okólnikami, że więc powołać do niej należy także wszystkich robotników i pracowników i wywołać u nich jej zrozumienie i chęć współpracy,
- b) inicjatywa oddolna na odcinku oszczędności da pożądaną wynik, jeżeli zarządzenia ramowe i szczegółowe będą uzgadniane w kontakcie bezpośrednim z czynnikami politycznymi, zawodowymi, społecznymi brygadami pracy i wykonawcami zadań na każdym ich szczeblu,
- c) akcja oszczędnościowa stanowić powinna stały temat narad wytwórczych, a inicjatywa i kontrola oddolna znaleźć powinny — obok współzawodnictwa — pełne zrozumienie wagi tych zagadnień,
- d) twórcza inicjatywa realizatorska i wynalazczość robotników, majstrów i techników powinna być starannie badana, wykorzystywana i publikowana.

IV.

Zadania do wykonania w roku 1949

W wykonaniu cytowanej w wstępie uchwały Rady Ministrów Centralny Urząd Planowania ustalił dla Części 21. Planu Inwestycyjnego 1949 r. oszczędność do wygospodarowania w wysokości 7,4% planu.

Rozdzielnik oszczędnościowy na Działy Części 21, nie może być jednolity.

Zmniejszony procent oszczędności przyjęto dla Działu dokumentacji technicznej i przygotowania budowy dla użyteczności publicznej.

Dla budownictwa pozostałego przyjęto normę oszczędności w wysokości co najmniej 8,68%.

Oszczędność 8,68% jest granicą minimalną i musi być uzyskana przy zastosowaniu podanych wyżej wytycznych.

Wymienioną oszczędność należy uzyskać zasadniczo bez redukcji planu rzeczowego, gdyż — jak już wyżej podano —

redukcja planu rzeczowego z samej istoty rzeczy nie jest oszczędnością. Natomiast jeżeli chodzi o przypadki komasacji inwestycji i usług w inwestycji wynikających, bez umniejszenia tą drogą efektu gospodarczego i społecznego, jaki powinien być osiągnięty, — można uważać odpowiednie skreślenie z planu rzeczowego jako oszczędność.

Akcja oszczędnościowa w drodze komasacji inwestycji i usług nie powinna przekroczyć granicy 2,8% planu. Należy ją przeprowadzać drogą skreślenia całych tytułów inwestycyjnych (np. przez właściwą lokalizację szkół w powiecie i komasację inwestycji i usług skreśla się jeden budynek szkolny).

Oszczędności należy realizować wg. podanych wyżej wytycznych a ponadto:

- 1) przez opracowanie programu oszczędnościowego dla każdej inwestycji powyżej 20 milionów zł.
- 2) przez opracowanie programów oszczędnościowych stosowanych generalnie dla obiektów mniejszych lub ich jednorodnych zespołów.

Programy oszczędnościowe opracowują przedsiębiorstwa sektora uspołecznionego przy współudziale związków zawodowych, organizacji społecznych oraz załóg bezpośrednio zatrudnionych przy realizacji inwestycji, — pod nadzorem wydziałów odbudowy w urzędach wojewódzkich, bądź dyrekcji odbudowy.

W związku z akcją oszczędnościową Ministerstwo Odbudowy ustaliło szczegółowe rozdzielniki sum oszczędnościowych na poszczególne Działy Części 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r.:

Jednostki dysponujące kredytami Działów, a mianowicie:
 Departament II — odnośnie Działów 1, 2, 15
 Departament III — odnośnie Działów 3, 7 do 12 i 14
 Departament VI — odnośnie Działów 5,
 Biuro Zakładów i Urz. Uż. Publ. — odnośnie Działu 4.
 N. K. O. W. — odnośnie Działów 6 i 13.

wydadzą szczegółowe zarządzenia bezpośrednio agendom II instancji.

V.

Terminarz akcji oszczędnościowej w roku 1949.

W terminie nieprzekraczalnym do dnia 10 kwietnia 1949 roku agendy II instancji nadesłały Ministerstwu Odbudowy (jednostkom właściwym dla danego Działu) szczegółowe wykazy przewidywanych oszczędności.

Zestawienia terenowe przywożą do Ministerstwa Odbudowy referencje planu oszczędnościowego, a to celem udzielenia ewentualnych wyjaśnień i otrzymania instrukcji.

W terminie nieprzekraczalnym do dnia 22 kwietnia 1949 r. jednostki dysponujące kredytami Działów, nadesłały rzeczowo i rachunkowo sprawdzone zbiorcze zestawienia do Departamentu Budownictwa.

Najpóźniej w dniu 23 kwietnia 1949 r. Departament Budownictwa przedstawił m. j. do aprobaty zestawienia planowanych oszczędności Części 21. Planu Inwestycyjnego 1949 roku.

MINISTER: (—) M Kaczorowski

Poz 135.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 8 kwietnia 1949 r.

w sprawie akcji oszczędnościowej w zakresie inwestycji, objętych planem inwestycyjnym w 1949 r.

Nr. Odb. B I-10/34/49.

Do
 Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Ministerstwo Odbudowy w oparciu o uchwałę Rady Ministrów z dnia 19.II. 1949 r. zarządzeniem z dnia 5.III. 1949 r. L. dz. III/1353/1/49 nakazało przeprowadzenie akcji oszczędnościowej, która w zakresie inwestycji objętych częścią 21 Planu Inwestycyjnego 1949 r. w działach 3, 9, 10, 11, 12, 14 powinna wynieść nie mniej niż 8,68% rocznych kredytów.

Zarządzone oszczędności powinny być zrealizowane we wszystkich stadiach budowy, a mianowicie:

1) przy projektodawstwie należy:

- a) przestrzegać ściśle przepisów o standartach i normach budowlanych oraz zarządzeń oszczędnościowych,
- b) uwzględniać maksymalne wykorzystanie właściwości materiałów budowlanych,
- c) używać konstrukcji najbardziej celowych pozwalających przy najmniejszym zużyciu materiałów i pracy fizycznej, stosować współzawodnictwo pracy.

2) przy wykonawstwie należy:

- a) opracowywać w porozumieniu z przedsiębiorstwami budowlanymi i w oparciu o wykazy niezbędnej robocizny szczegółowe harmonogramy robót w celu wyeliminowania marnotrawstwa sił roboczych. Harmonogramy i ogólna organizacja robót powinny zapewnić ciągłość pracy i właściwą kolejność robót budowlanych i instalacyjnych,
- b) przestrzegać by zestawione harmonogramy robót zapewniały płynne bez przerw przekazywanie brygad roboczych z budowy na budowę i stałe zatrudnienie sił roboczych na przestrzeni całego roku,
- c) tak projektować rozkład robót aby większa część robót wykończeniowych mogła być wykonywana w sezonie zimowym, po zamknięciu budynków,
- d) dopilnować by:
  - utrzymywany był właściwy stosunek ilościowy załóg wykonawczych do personelu administracyjnego i technicznego,
  - praca akordowa miała jak największe zastosowanie,
  - współzawodnictwo pracy, było powszechnie stosowane,
  - sprzęt budowlany był jaknajracjonalniej wyzyskany,
  - racjonalizacja i praca zespołowa w murarstwie, ciesielstwie, w tynkarstwie i w innych robotach była w jaknajszerszym zakresie stosowana.

3) gospodarka materiałowa na budowie.

Należy dopilnować by:

- a) gospodarka materiałowa na budowie była oszczędna i prawidłowa. Należy wydawać na budowę materiały na podstawie wykazów materiałowych, sporządzonych w oparciu o kosztorysy i projekty.
- b) na samej budowie była prowadzona systematyczna kontrola przechowywania materiałów i ich zużycia.

4) Uwagi ogólne.

- a) racjonalne oszczędzanie stanowić powinno stały temat narad wytwórczych,
- b) wynajdywanie źródeł do oszczędności powinno się stać sprawą bliską dla całej załogi budowlanej i wszystkich ogniw przedsiębiorstw budowlanych,
- c) inicjatywa i kontrola oddolna ze strony załóg, oraz współzawodnictwo pracy powinny znaleźć powszechnie zastosowanie w budownictwie,
- d) twórcza inicjatywa racjonalizatorska i wynalazczość robotników, majstrów i techników powinna być starannie badana i wykorzystywana w celu dalszego usprawnienia i potaniaenia budownictwa.

Za Wojewodę: Inż. St. Stażewski Nacz. Wydz. Odbudowy

Poz 136.

POSMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 6 kwietnia 1949 r.

w sprawie akcji oszczędnościowej w samorządzie terytorialnym.

Nr. S.A. -I-0-6/49.

Do
 Ob. Ob. Starostów Powiatowych, (wszystkich)
 Ob. Ob. Prezydentów miast: Płocka, Pruszkowa, Siedlec i Żyrardowa.

W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 lutego r. o wprowadzeniu planowego systemu oszczędzania w go-

spodarce narodowej i zadaniach oszczędnościowych na rok 1949, Ministerstwo Administracji Publicznej w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa przystąpiło do zorganizowania planowej akcji oszczędnościowej, zarówno stałej jak dotyczącej roku 1949, w administracji i gospodarce organów zw. sam. ter. wszystkich stopni.

Nadzór ogólny nad tą akcją należy do Wojewódzkiego Komisarza Oszczędnościowego, funkcję którego, jeśli chodzi o teren województwa warszawskiego, sprawować będzie, Naczelnik Wydziału Samorządowego U.W.W., Ob. Szamborski Jan.

Ob. Ob. Starostowie zechcą wyznaczyć we własnym zakresie odpowiedzialnych komisarzy oszczędnościowych powiatowych dla samorządu. Z reguły komisarzami tymi powinni być Kierownicy Działów Samorządowych Starostw (sekr. Wydz. Powiat.) lub Powiatowi Inspektorowie Samorządu Gminnego.

W miastach wydzielonych obowiązki komisarzy oszczędnościowych pełnić będą osoby wyznaczone przez Ob. Ob. Prezydentów Miast. Proszę o podanie do mojej wiadomości nazwisk i stanowisk służbowych osób, wyznaczonych na komisarzy oszczędnościowych powiatowych (miejskich w miastach wydzielonych). Komisarze oszczędnościowi powiatowi (miejscy) pozostawać będą pod bezpośrednim nadzorem Wojewódzkiego Komisarza Oszczędnościowego.

Komisarze oszczędnościowi powiatowi roztoczą nadzór nad działalnością w zakresie akcji oszczędnościowej na szczeblu gmin wiejskich i miejskich miast niewydzielonych. Opracowanie konkretnych planów oszczędnościowych na rok 1949, wyrażanych ścisłymi cyframi i przedstawienie tych planów do zbadania i ewentualnego poprawienia (skorygowania) komisarzom oszczędnościowym organów wykonawczych samorz. wyższego stopnia należy do właściwych organów wykonawczych samorz. tj. zarządów gminnych, miejskich i wydziałów powiatowych zw. sam. — Plany oszczędnościowe po zaopiniowaniu przez komisarza oszczędnościowego, winny uzyskać zatwierdzenie właściwego Prezydium Miejscowej Rady Narodowej.

Jako organ współdziałający z głosem doradczym powołać należy do współpracy z komisarzami oszczędnościowymi i powiatowymi odnośnie komisje. Skład osobowy komisji może być kilkuosobowy. W skład komisji, o której wyżej mowa, należy powołać m. in.: delegata miejscowej Powiatowej Rady Narodowej (Miejskiej Rady Narodowej w m. wydz.), którym mógłby zostać członek Komisji Kontroll Społecznej Rady, przedstawiciel Zw. Zaw. Pracowników Samorz. Terytor. i Użyteczności Publ. — Kolo Miejscowe — przedstawiciel miejscowej komisji porozumiewawczej stronnictw Politycznych itp.

Komisja jako organ doradczy współpracuje z właściwym komisarzem oszczędnościowym.

Plany oszczędnościowe sporządzić należy wg. wytycznych, załączonych do niniejszego pisma: Tezy do akcji oszczędnościowej w administracji i gospodarce komunalnej, kierując się również załączonymi wzorami (5-10). Jeśli chodzi o gminy wiejskie i miasta niewydzielone plany sporządzić należy w 4-ch egzemplarzach, z których jeden pozostanie w gminie (mieście niewydz.) trzy zaś przesłane zostaną Wydziałowi Powiatowemu. Z liczby otrzymanych planów Wydział Powiatowy jeden egzemplarz pozostawi do użytku własnego i użytku powiatowego komisarza oszczędnościowego, dwa zaś egz. przedłoży Urzędowi Wojewódzkiemu z dołączeniem zestawień zbiorczych.

Zestawienia zbiorcze winy być skonstruowane wg. tych samych wzorów, co i poszczególne plany — oddzielnie dla gmin wiejskich i oddzielnie dla miast niewydzielonych. Plany oszczędnościowe zakładów sporządzić należy wg. tych samych wzorów jak i plany oszczędnościowe budżetu administracyjnego. To samo dotyczy zestawień zbiorczych.

Termin nadesłania planów (zestawień zbiorczych) do dnia 24 kwietnia r.b. nieprzekraczalny.

Uwaga: Powołanych w niniejszym piśmie wykazów nie ogłasza się ze względów oszczędnościowych i z uwagi na to, że zostały one wysłane bezpośrednio zainteresowanym związkom samorządowym.

WOJEWODA: w/z T. Zabiński, Wicewojewoda.

MINISTERSTWO ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

ODPIS

Komisarz Oszczędnościowy
dla administracji i gospodarki
komunalnej.

TEZY DO AKCJI OSZCZĘDNOŚCIOWEJ W ADMINISTRACJI I GOSPODARCE KOMUNALNEJ

I. Założenia ogólne.

- System oszczędzania staje się stałym, planowym i powszechnym elementem uspołecznionej gospodarki.
- Istota oszczędzania polega na:
  - zmniejszeniu:
    - zużycia czasu,
    - nakładu pracy ludzkiej,
    - zużycia środków pracy i materiałów (oraz surowców),
    - innych kosztów,
  - zlikwidowaniu wszelkiego marnotrawstwa, wynikającego z niegospodarności, niedbalstwa, biurokratyzmu i nieproduktywnej pracy,
  - stałym kalkulowaniu wszelkich zamierzeń i poczynań od strony ich kosztów (przy wystrzeganiu się oszczędności pozornych).
  - usprawnieniu organizacji i metod pracy.
- Redukcja wydatków musi iść w parze z:
  - pełnym wykonaniem zadań, określonych planami działalności,
  - podniesieniem sprawności i jakości pracy (oraz produkcji i usług)
  - podniesieniem dochodowości własnej.

II. Metody realizacyjne.

- Każda jednostka administracyjna i gospodarcza, a w zasadzie także każda komórka organizacyjna, winna posiadać **konkretny plan oszczędności** w dwóch przekrojach: długofalowym i na rok 1949, wyrażający się w:
  - zamierzonych osiągnięciach finansowych i
  - wskazaniu dróg, czyli sprecyzowaniu sposobów oszczędzania.
- Plan ten winien opierać się na:
  - gruntownej rewizji dotychczasowych kosztów administracji i gospodarki, z uwzględnieniem istotnych potrzeb, na tle planu finansowo-gospodarczego (budżetu),
  - pełnym zatrudnieniu i właściwym użyciu pracowników,
  - wydobyciu i wykorzystaniu najszerszej inicjatywy i stałego aktywnego współdziałania — także w trybie współzawodnictwa — **wszystkich** pracowników,
  - współpracy czynników służbowych z ogniwami związków zawodowych i partii politycznych,
  - wprowadzeniu norm zużycia środków i materiałów,
  - wykorzystaniu względnie zbytku odpadków, złomu i nieużytków.
- Odpowiedzialność za należyłą realizację planu oszczędności ponoszą wszyscy kierownicy i pracownicy, każdy w swoim zakresie zadań.
- Konieczne jest w każdej jednostce administracyjnej lub gospodarczej ustalenie odpowiedzialnego kierownictwa ogólnego akcji oszczędnościowej, dla koordynowania planów i poczynań oszczędnościowych, instruowania, sprawdzania wyników i wysnuwania wniosków ogólnych. Kierownictwo to powinno być wyposażone w możliwość żądania i otrzymywania potrzebnych informacji, materiałów i wyjaśnień, jak również pomocy od kierowników i pracowników poszczególnych komórek organizacyjnych. Potrzebne zarządzenia wydają właściwi zwierzchnicy służbowi.
- Wynik akcji oszczędnościowej winny być w odpowiedni sposób ustalane, kontrolowane i wykazywane organom wyższego szczebla.

III. Typowe źródła osiągnięcia oszczędności.

- Struktura organizacyjna aparatu administracyjnego i gospodarczego (uproszczenie organizacji wewnętrznej, sprecyzowanie kompetencji, centralizacja czynności jednorodzących, dekoncentracja decyzji itd.)

2. Metody i technika pracy biurowej i terenowo-fachowej, a w przedsiębiorstwach także metody i technika produkcji (racjonalizacja, usprawnienie, uspołecznienie działalności, usamodzielnienie pracowników, normalizacja, mechanizacja, likwidacja formalistyki, przyspieszenie trybu postępowania, skrócenie przebiegu pracy, eliminacja ogniw zbędnych, skrócenie obiegu pism, zbliżenie akt do referentów itd.).
3. Sprawozdawczość (periodyczna i doraźna).
4. Personalna (od strony opłacalności wydatków).
5. Koszta rzeczowo-administracyjne (lokale, inwentarz, materiały, opał, światło, woda itp.).
6. Wykorzystanie i utrzymanie maszyn, urządzeń technicznych i instalacji.
7. Koszta magazynowania (także zabezpieczenia, gromadzenia nadmiernych zapasów itp.).
8. Koszta transportu i lokomocji.
9. Koszta warsztatowe i garażowe.
10. Koszta łączności.
11. System zakupów, konserwacji, remontów, zaopatrywania wewn.
12. Koszta wydawnictw, druków, pomocy szkoleniowych itp.
13. Koszta podróży służbowych.
14. Koszta rzeczoznawców i diet za udział w posiedzeniach, komisjach itd.
15. Wydatki specjalne (subwencje, stypendia, zapomogi, koszta reprezentacji, uroczystości, obchodów itp.).

IV. Oszczędności w przedsiębiorstwach komunalnych.

- 1) Bezpośrednim celem akcji oszczędnościowej jest obniżenie kosztów własnych jednostki produktu wzgl. usługi.
  - 2) Obniżenie kosztów własnych nie może być dokonane kosztem pogorszenia jakości produktu wzgl. usługi lub stanu i trwałości urządzeń.
  - 3) Każde przedsiębiorstwo opracuje plan oszczędnościowy na okres do końca 1949 r.
  - 4) Plan oszczędnościowy winien określać dokładnie przewidywane oszczędności w stosunku do zaplanowanych na 1949 r. jednostkowych kosztów własnych zarówno pod względem ilościowym, jak i wartościowym i to w odniesieniu zarówno do całości kosztu, jak i ich poszczególnych składników.
  - 5) Opracowanie realnego i racjonalnego planu oszczędności wymaga uprzedniego poddania wnikliwej analizie i ocenie zaplanowanych na 1949 r. jednostkowych kosztów własnych i to zarówno całości tych kosztów, jak i ich poszczególnych składników.
  - 6) W dziedzinie eksploatacji istnieją 3 zasadnicze źródła oszczędności.
    1. Robocizna i płace
    2. Materiały
    3. Inne.
  - 7) Oszczędności na robociznie i płacach winny dać w końcowym efekcie zmniejszenie funduszu płac bez obniżenia zarobków pracowników. Innymi słowy winna ulec zmniejszeniu ilośći pracownikogodzin przypadająca na jednostkę produktu wzgl. usługi.
- Osiągnąć to można przez:
- a) zwiększenie wydajności pracy drogą opracowania i wprowadzenia w życie norm przy równoczesnym zlikwidowaniu nadużyć w określeniu norm oraz wprowadzeniu współzawodnictwa pracy, jak również objęcie współzawodnictwa pracowników umysłowych.
  - b) Zaostrzenie dyscypliny pracy.
  - c) Zlikwidowanie przerostów w ilości pracowników administracyjnych w stosunku do ilości pracowników produkcyjnych.
  - d) Ograniczenie pracy w godzinach nadliczbowych do koniecznego minimum.
  - e) Właściwe wykorzystanie pracowników stosownie do ich kwalifikacji.
  - f) Właściwą organizację pracy.
  - g) Usprawnienie i ujednoczenie sprawozdawczości.
  - h) Szkolenie nowych kadr.
  - i) Podnoszenie produkcji przy utrzymaniu starego stanu załóg.
  - j) Centralizowanie jednorodnych czynności administracyjno-gospodarczych dwu lub więcej przedsiębiorstw.
- 8) Jako najważniejsze źródła oszczędności materiałowych wskazać należy:
    - A) Paliwo
    - B) Materiały pędne
    - C) Woda, para i energia elektryczna
    - D) Smary
    - E) Materiały pomocnicze.
  - 9) Oszczędności na materiałach można osiągnąć przez:
    - a) Usprawnienie procesów technologicznych,
    - b) Odpowiedni dobór sortymentu i jakości materiałów i surowców.
    - c) Unikanie tworzenia nadmiernych zapasów.
    - d) Szersze stosowanie współzawodnictwa w oszczędzaniu materiałów i surowców.
    - e) Zwalczanie marnotrawstwa, właściwe przechowywanie oraz zabezpieczenie materiałów.
    - f) Stosowanie materiałów zastępczych zamiast materiałów deficytowych, sprowadzanych z zagranicy.
    - g) Wykorzystanie materiałów odpadkowych.
    - h) Zastosowanie automatów przy wężach (woda w rzeźniach).
      - i) Ograniczenie do niezbędnego minimum zużycia produkcji dla celów własnych (woda, gaz itp.).
  - 10) Jako możliwości innych oszczędności wskazać należy:
    - a) Upięknienie nadmiernych remontów.
    - b) Zmniejszenie strat wody i gazu na sieciach.
    - c) Skrzętne zbieranie i utylizacja odpadków poubojowych jak np. uszka, pepek, sromy, odbyty, kawałki wykruszonego tłuszczu itp.
    - d) Racjonalne i prawidłowe wykorzystanie taboru przez eliminowanie pustych przebiegów.
    - e) Wyposażenie w konieczne przyrządy w celu umożliwienia podniesienia ilości i jakości wykonywanych prac.
    - f) Pełniejsze wykorzystanie urządzeń produkcyjnych i pomocniczych.
    - g) Skasowanie bezpodstawnych ulg w opłatach za produkty wzgl. usługi przedsiębiorstw.
  - 11) Powyższe tezy nie wyczerpują wszystkich źródeł, dóg i możliwości oszczędnościowych w przedsiębiorstwach komunalnych. Szereg tez ogólnych, których nie wymienia się dla uniknięcia powtarzania, może mieć również pełne zastosowanie w przedsiębiorstwach. Należy więc je wykorzystywać.
  - 12) Plany oszczędnościowe poszczególnych przedsiębiorstw powinny zawierać:
    - a) Nazwę przedsiębiorstwa.
    - b) Adres przedsiębiorstwa (miejscowość, powiat, województwo).
    - c) Ilościowe określenie zaplanowanej na 1949 r. produkcji. (Każdy rodzaj produktu wzgl. usługi osobno we właściwej jednostce miary).
    - d) Zaplanowaną na 1949 r. ogólną sumę wydatków eksploatacyjnych (zwykajnych) bez odpisów amortyzacyjnych.
    - e) Zaplanowane na 1949 r. jednostkowe koszty własne produktów wzgl. usług bez odpisów amortyzacyjnych.
    - f) Zaplanowana na 1949 r. ilość pracowników z podziałem na administracyjnych i produkcyjnych.
    - g) Dokładne określenie każdej zaplanowanej oszczędności wg. wymogów zawartych w tezie 4-tej.
    - h) Ponadto plan powinien zawierać opis sposobu w jaki dana oszczędność ma być osiągnięta.
  - 13) Powiatowe i wojewódzkie zestawienia zbiorcze winny być sporządzone wg. załączonego wzoru dla każdej branży osobno i dołączone do ogólnych zestawień zbiorczych.

a) Forma planów oszczędnościowych.

1. Plan oszczędnościowy jednostki samorządowej winien być ułożony w kolejności działów budżetu — osobno zwyczajnego i nadzwyczajnego.
2. W ramach każdego działu budżetu winny być wyszczególnione:
  - a) kwota preliminowana w budżecie administracyjnym,
  - b) planowana kwota oszczędności w wydatkach, z jednoczesnym rozłożeniem jej na 3 grupy: wydatki osobowe, wydatki rzeczowo-biurowe i pozostałe wydatki rzeczowe,
  - c) procent oszczędności w stosunku do kwoty preliminowanej w budżecie,

Ponadto: Ogólna suma oszczędności planowanych z budżetu administracyjnego danej jednostki.

Suma ogólna budżetu administracyjnego i procent zaplanowanych oszczędności.

3. W analogicznej formie mają być sporządzone plany oszczędnościowe poszczególnych zakładów i przedsiębiorstw o wyodrębnionym budżecie, przyczym w zakładach winien być podany także rodzaj planowanych oszczędności rzeczowych we właściwych dziedzinach, np. lecznictwa, wyżywienia itp.
4. Ponadto zakłady i przedsiębiorstwa winny zaznaczyć w planie oszczędności przy właściwych pozycjach kwoty, jakie mają być osiągnięte w drodze dokonania rezerwizji — z punktu widzenia społecznej celowości — zasad stosowanych dotychczas ulg i zwolnień od opłat. W tym wypadku należy wykazać sumę dochodu preliminowaną w budżecie i planowaną sumę zwiększenia dochodów.
5. Sumy planowanych oszczędności z budżetów komórek wyodrębnionych, z podziałem na zakłady i przedsiębiorstwa, powinny być podsumowane, obok zaś powinna być podana globalna suma budżetów i procent planowanych oszczędności.
6. Na koniec powinna być wykazana łączna suma budżetu administracyjnego i budżetów wyodrębnionych, łączna suma oszczędności i procent tych oszczędności w stosunku do całości danej jednostki samorządowej.
7. Do każdego planu winno być dołączone treściwe zestawienie opisowe typowych sposobów, jakimi planowane oszczędności mają być osiągnięte. Zestawienie to winno być rozbite na pozycje, analogiczne do układu cyfrowego, przedstawionego wyżej w punktach 1—4.

b) Forma zestawienia zbiorczego.

Forma zestawienia zbiorczego ma być skonstruowana w sposób identyczny z planem, przy czym należy odrębnie wykazać oszczędności, objęte planami poszczególnych typów jednostek samorządowych, a więc: gmin wiejskich, gmin miejskich niewydziałonych, powiatowych związków samorządowych, gmin miejskich wydziałonych i wojewódzkiego związku samorządowego, a następnie oszczędności te na szczeblu danej jednostki terytorialnej podsumować.

Poz. 137.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 12 marca 1949 r.

w sprawie przymusu ubezpieczenia od gradobicia zbóż kłosowych gospodarstw rolnych,

Nr. S.G. II. 3-1/49.

Do
Ob. Ob. Starostów, jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Zarządów miast: Płocka, Pruszkowa, Siedlec i Żyrardowa.

Wojewódzka Rada Narodowa uchwałą z dnia 30.XII.1948 r. wprowadziła przymus ubezpieczenia od gradobicia plonów gospodarstw rolnych dla całego terenu województwa warszawskiego.

Na mocy tej uchwały przymusem ubezpieczenia od gradobicia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych objęte są z dniem 1.I.1949 r. ziarno i słoma zbóż kłosowych t.j. żyta, pszenicy, owsa, jęczmienia i ich mieszanek, tak w uprawach zimowych jak letnich, w gospodarstwach rolnych tak własnych jak i dzierżawionych lub użytkowanych o obszarze ogólnym od 0.5 ha wzwyż.

W związku z powyższym, Urząd Wojewódzki prosi o pouczenie zarządów gmin wiejskich i miejskich o obowiązkach, ciążących na nich z tytułu powyższej uchwały.

Głównie dotyczy to § 9 ust. 4 umowy, odnośnie sprawnego i terminowego przeprowadzenia likwidacji szkód, a mianowicie:

Każdy poszkodowany rolnik obowiązany jest zawiadomić o szkodzie indywidualnie lub zbiorowo, natychmiast nie później jednak aniżeli do dnia 4 qd daty zaistnienia szkody, bądź bezpośredniego inspektora powiatowego Powszech. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, bądź za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego. Każde zawiadomienie Zarządu Gminnego o szkodzie powinno zawierać następujące

dane: 1) nazwę gminy oraz poszczególne miejscowości nawiedzone gradem, 2) datę i godzinę gradobicia 3) ilość uszkodzonych, 4) przypuszczalne straty określone w procentach, 5) określenie, czy szkoda ma miejsce po raz pierwszy w danym roku.

Zawiadomienie powyższe powinno być bezzwłocznie kierowane do inspektora pow. P.Z.U.W. najlepiej drogą telefoniczną lub telefoniczną i w tym wypadku należy Zarząd gminnym i miejskim podać Nr telefonu inspektora pow. oraz oddziału Wojew. w Warszawie (8.56 — 31 i 8.56 — 32).

Równocześnie Urząd Wojewódzki wyjaśnia, że Pow. Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych prześle w teren obwieszczenia do rozplakatowania celem poinformowania ubezpieczających o wprowadzonym przymusie gradowym oraz obowiązkach właścicieli gospodarstw objętych ubezpieczeniem plonów od gradobicia.

Urząd Wojewódzki prosi Ob. Ob. Starostów (Prezydentów) o pozytywne ustosunkowanie się do omawianego zagadnienia i ścisłą współpracę w tym zakresie z uwagi na interes publiczny.

Za WOJEWODĘ: J. Szamborski, Naczelnik Wydziału.

Poz. 138

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 31 stycznia 1949 r.

w sprawie prowadzenia warsztatów rzemieślniczych przez żony pod nieobecność mężów.

P. H. O. II/1-4/49

Do
Wszystkich Starostw Powiatowych w Województwie Warszawskim Ekspozytury we Włocławkach oraz do Zarządów Miejskich w Płocku, Żyrardowie i Siedlcach.

Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości i stosowania odpis pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu — Departament Przemysłu Miejskowego z dn. 21.IV. 1947 r. znak DPM. III.-A/17/9 w sprawie prowadzenia warsztatów rzemieślniczych przez żony pod nieobecność mężów.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU

Departament Przemysłu Miejskowego

ODPIS

Do

Związku Izb Rzemieślniczych R. P.

w miejscu.

Znak: DPM. III-A/17/9

dn. 21 kwietnia 1947 r.

W odpowiedzi na pismo Związku z dnia 12.III. 1947 r. znak V-6/1 w sprawie prowadzenia warsztatów rzemieślniczych przez żony pod nieobecność mężów, Departament Przemysłu Miejskowego wyjaśnia, że w tej sprawie ma pełne zastosowanie przepis art. 38 prawa przemysłowego i w tych warunkach żony mają uprawnienia do prowadzenia warsztatu rzemieślniczego przez zastępcę, który ma pełne uprawnienia rzemieślnicze.

DYREKTOR DEPARTAMENTU: J. Dobrzeński.

Poz. 139.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 22 marca 1949 r.

w sprawie skór przeznaczonych do wywozu zagranicę.

Nr. Wet. H.-3-3/49

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich)
Ob. Ob. Prezydentów miast: Płocka, Siedlec, Żyrardowa.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzeniem z dnia 12 marca 1949 r. Nr. W.H. III-16/8, unormowało

tymczasowo dokonywanie odpraw weterynaryjnych skór surowych, przeznaczonych do wywozu zagranicę, w sposób następujący:

1. Odprawy weterynaryjne obejmują tylko skóry, pochodzące ze zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźniach, w których urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa jest wykonywane przez lekarzy weterynaryjnych.
2. Skóry, przesyłane z poszczególnych rzeźni do składnic wojewódzkich, winny być zaopatrywane w świadectwa, wystawiane przez lekarza wet. odnośnej rzeźni. W rzeźniach, w których urzędowe badania zwierząt rzeźnych i mięsa wykonuje kilku lekarzy wet., świadectwo to winno być wystawione przez naczelnego lekarza wet. Świadectwa te winny być wystawiane według wzoru załącznika Nr 1 do niniejszego zarządzenia i winny być opieczetowane odciskiem pieczęci, używanej do znakowania mięsa zdatnego do spożycia.
3. Wojewódzkie Składnice Skór winny prowadzić ewidencję skór otrzymanych z poszczególnych rzeźni lub zbiornic w ten sposób, aby lekarz wet., mający wystawić świadectwo na wywóz mógł stwierdzić, z których rzeźni dane skóry pochodzą i które świadectwa do nich się odnoszą.
4. Świadectwa na wywóz skór zagranicę wystawiają naczelnicy wydziałów wet. lub kierownicy oddziałów higieny weterynaryjnej urzędów wojewódzkich, na terenie których położone są składnice skór, dokonujące bezpośrednio wysyłki zagranicę.
5. Za dokonanie odprawy weterynaryjnej łącznie z wystawieniem świadectwa na wywóz skór z rzeźni do składnicy wojewódzkiego oddziału C.S.S. przysługuje lekarzom weterynaryjnym wynagrodzenie według następujących norm:
  - przy wysyłce do 50 skór 300 zł.
  - przy wysyłce ponad 50 skór 500 zł.

Powyższe Urząd Wojewódzki prosi podać niezwłocznie wszystkim kierownikom rzeźni w powiecie do wiadomości i wykonania.

Za WOJEWODĘ: **St. Trojan**, Naczelnik Wydziału.

Poz. 140

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

L. Wet. z 1.m.53/49

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) i Ob. Ob. Prezydentów Miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Na podstawie przeprowadzonych w terenie inspekcji stwierdzono, że niebezpieczeństwo wścieklizny, pomimo wydanych w tej sprawie zarządzeń istnieje nadal, zagrażając ludziom i zwierzętom oraz narażając Skarb Państwa na poważne straty.

W związku z powyższym przypominam i polecam dopilnować wykonania moich zarządzeń, mających na celu zlikwidowanie zarazy wścieklizny przez:

1. uznanie całego terenu Województwa za okęg zagrożony z powodu wścieklizny psów (pismo z dnia 30 sierpnia 1948 r. L. Wet. Z.1.m.94/48),
2. dokładną rejestrację, oznakowanie i opodatkowanie psów (pismo z dnia 24.6.1947 r. L. Wet. II.1.m.39/47),
3. zaangażowanie w miastach i miasteczkach specjalnych rakarzy i urządzenie rakarni celem wyłapywania psów bezdomnych i wałęsających się (pismo z dnia 17 lutego 1948 r. L. Wet. Z.1.m.28/48),
4. tępienie psów bezdomnych i wałęsających się po drogach, polach, w miastach itp. (pismo z dnia 20 czerwca 1948 r. L. Wet. II.1.m.38/47),
5. zaopatrywanie w kagańce psów używanych do pilnowania bydła na wspólnych pastwiskach (pismo z dnia 26 listopada 1947 r. L. Wet. II.1.m.69/47),

O wykonaniu powyższych zarządzeń w terenie z równoczesnym nadesłaniem stanu i przebiegu zarazy wścieklizny w powiecie w b.r. należy nadesłać Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdanie w terminie do dnia 1 maja 1949 r.

w/z WOJEWODA: **T. Zabiński**, Wicewojewoda.

Poz. 141.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 21 marca 1949 r.

w sprawie zwalczania szelestnicy.

L. Wet. Z.1.d./2/49

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) i Ob. Ob. Prezydentów miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Na zasadzie art. 26 lit. g i art. 92 lit. e i lit. f ustawy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673 wraz z późniejszymi zmianami, oraz na podstawie par. 195 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9.I.1923 r. Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360 z 1936 r.) Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zarządziło pismem z dnia 2 marca r.b. L.W.Z.II.5/2, w celu zapobiegania szerszeniu się zarazy szelestnicy, coroczne przeprowadzenie szczepień przeciw wymienionej zarazie — na koszt Skarbu Państwa we wszystkich miejscowościach, w których szelestnica występuje stacjonarnie.

W miejscowościach tych szczepieniu ochronnemu należy poddawać całe pogłowie bydła rogatego i owiec.

Szczepienia winny być ukończone przed wypędzeniem zwierząt na pastwiska.

Przy stosowaniu szczepień należy stosować się ściśle do wskazań, które nadesła Dyrekcja P.I.W. w Puławach.

Zapotrzebowania na odpowiednią ilość szczepionki oraz surowicy do szczepień interwencyjnych należy przysyłać do Urzędu Wojewódzkiego.

Z przeprowadzonych szczepień należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu sprawozdanie w terminie do dnia 1 maja r.b.

Za WOJEWODĘ: **St. Trojan**, Naczelnik Wydziału.

Poz. 142.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 21 marca 1949 r.

w sprawie przyznawania zasiłków rodzinnych kształcącym się sierotom zupełnym.

Nr. OI/1/Pers/171/49

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych (wszystkich) i Ob. Ob. Prezydentów miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Poniższe pismo Ministerstwa Odbudowy i Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, Urząd Wojewódzki przesyła do wiadomości i stosowania.

Za wojewodę **A. Folfoszyński** w/z Naczelnik Wydziału

MINISTERSTWO ODBUDOWY

ODPIS

Departament Kadry

L. dz. D.VIWI/997/49.

Warszawa, dnia 3 marca 1949 r.

wg. rozdzielnika

Poniższy odpis zarządzenia w sprawie fakultatywnego przyznawania zasiłku rodzinnego kształcącym się sierotom po przekroczeniu 24 roku życia, nadesłany przez Minister-

stwo Pracy i Opieki Społecznej przy piśmie z dn. 8.II.1949 r. L. dz. Un 366/30-9, Ministerstwo Odbudowy przesyła do wiadomości i wykorzystania.

DYREKTOR DEPARTAMENTU KADR: **Inż. W. Karnas.**

MINISTERSTWO ODPIS
PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Zakład Ubezpieczeń Społecznych
w miejscu

Un 161/30-9 5.II.1949 r.

W związku z pismem Zakładu z dnia 17.I. br. Znak 411-27-2/49 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, że analogicznie do swego stanowiska zajętego w piśmie z dnia 4.5.1948 r. Nr Nn. 1090/30-8 nie wyraża zastrzeżeń przeciw fakultatywnemu przyznaniu kształcącym się sierotom zupełnym zasiłku rodzinnego po wygaśnięciu prawa do renty sierocej wskutek przekroczenia 24 roku życia, jeżeli sierota nie pracuje i nie ukończyła 30 lat życia oraz czyni postępy w nauce, tj. nie powtarza w danym roku szkolnym klasy wzgl. roku studiów.

w/z DYREKTOR DEPARTAMENTU: **St. Balcarski.**

Poz. 143.

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 16 marca 1949 r.

w sprawie powierzania robót wodociągowo-kanalizacyjnych
P.P.B. „Hydrotrest“

Nr. Odb. B.I-O/16/49
Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów
miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Urząd Wojewódzki Warszawski przesyła odpis poniższego pisma do wiadomości i wykorzystania.

Za WOJEWODE: **St. Sarnowski**, wz. Naczelnik Wydz. Odb.

MINISTERSTWO ODBUDOWY

Departament Budownictwa

L. dz. III/669/5/49

Warszawa, dnia 16 lutego 1949 r.

ODPIS

Dotyczy: powierzania robót wodociągowo-kanalizacyjnych
P.P.B. „Hydrotrest“.

Do

Wszystkich Dyrekcji Odbudowy i Wydziałów
Odbudowy Urz. Wojewódz. oraz Zarządu Miejskiego m. Łodzi.

Na terenie całego kraju rozwija swą działalność Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane „Hydrotrest“, wyspecjalizowane w robotach kanalizacyjno-wodociągowych.

Jak wynika z otrzymanych informacji, przedsiębiorstwo to nie jest w należytych stopniu uwzględniane przy zlecaniu poważniejszych robót kanalizacyjno-wodociągowych, przewidzianych w P. I., Cz. 21 na rok 1949.

W wypadku powyższego przedsiębiorstwo to, resortowo podległe Ministerstwu Odbudowy, musi szukać dróg rozwojowych na terenie innych resortów.

W związku z powyższym Ministerstwo Odbudowy przypomina, że roboty większe wchodzące w zakres specjalności PPB „Hydrotrest“, należy w pierwszym rzędzie powierzać temu Przedsiębiorstwu Państwowemu.

VICEDYREKTOR DEPARTAMENTU: **Inż. M. Wolska.**

• **Poz. 144.**

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO WARSZAWSKIEGO

z dnia 31 marca 1949 r.

w sprawie zatwierdzania programów użytkowych.

Nr. Odb. B.I-0/24/49

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów
miast: Płocka, Siedlec i Żyrardowa.

Urząd Wojewódzki Warszawski przesyła poniższy odpis pisma do wiadomości i stosowania.

Za WOJEWODE: **St. Sarnowski**, wz. Naczelnik Wydz. Odb.

MINISTERSTWO ODBUDOWY

Departament Budownictwa

L. dz. III/1555/1/49

Warszawa, dnia 10 marca 1949 r.

ODPIS

Do

Wszystkich Dyrekcji Odbudowy, Wydziałów
Odbudowy — Urzędów Wojewódzkich i Grodzkiego Wydziału Odbudowy w Łodzi.

W rozumieniu pkt. 2 okólnika Nr 26 z dnia 11 października L. dz. III/12899/1/48 podaje do wiadomości i zastosowania się co następuje:

- 1) każdy obiekt musi mieć program użytkowy opracowany przez bezpośredniego inwestora i zatwierdzony przez resortowe Ministerstwo lub uprawniony przez nie organ,
- 2) Program użytkowy powinien określić co najmniej przeznaczenie użytkowe i zawierać potrzebne dane cyfrowe służące do ustalenia istotnych cech technicznych oraz kubatury projektowanego obiektu.

VICEDYREKTOR DEPARTAMENTU: **Inż. M. Wolska.**

Poz. 145

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego w Aninie

z dniem 25 marca 1949 r.

o unieważnieniu bloczków doraźnych nakazów karnych

Nr. L. k. 2/3/49

Starosta Powiatowy Warszawski w Aninie, unieważnił w dniu 21 marca 1949 r. bloczki doraźnych nakazów karnych: czterdziestozłotowych N.N. 110a i 114a, sześćdziesięciozłotowych N.N. 259, 272 i 273, osiemdziesięciozłotowych N.N. 257, 269, 274 i 282 oraz stu złotych N.N. 257, 267 i 278

poz. 146.

OGŁOSZENIE

Starosty Powiatowego w Płońsku

z dnia 24 marca 1946 r.

w sprawie unieważnienia bloczków doraźnych nakazów karnych.

Nr L. K.-0-6/49

Starosta Powiatowy w Płońsku, unieważnił bloczki doraźnych nakazów karnych: w dniu 15 III.1948 r. Nr 0159 (biały),

w dniu 17.VII.1948 r. Nr 162 (dwudziestozłotowy, czterdziestozłotowy, sześćdziesięciuzłotowy, osiemdziesięciuzłotowy i stułotowy).

w dniu 22.I.1949 r. Nr. 567 (trzystazłotowy),
i w dniu 7.II.1949 r. Nr 0169 (biały).

poz. 147.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw

z dnia 8 kwietnia 1949 r.

w sprawie skreślenia z wykazu przedsiębiorstwa.

Zarządzam ogłoszenie postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o skreśleniu z wykazu następującego przedsiębiorstwa

L. p.	Nr sprawy	Data postanowienia Gł. Kom. o skreśleniu	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Przedmiot przedsiębiorstwa	Uwagi
1	IA 1 3/49	21.II.1949 r	Cegielnia «Helonów» Sp. z o. o. Zielonka, gm. Kobylka, pow. Radzymin	Cegła	

Z-ca Przewodniczącego
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw:
Dr. J. Topiński

OGŁOSZENIA

Zgłoszono celem unieważnienia następujące zagubione (skradzione) dokumenty.

- Skwarski Apolinary, zam. Kowalisze, pow. Radzymin — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 53 wydany przez Zarząd Gminy Małopole.
- Śmietaniński Aleksander, zam. Dąbrówka, gm. Małopole pow. Radzymin — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 36 Seria 68 wydany przez Zarząd Gminy Małopole.
- Kubiński Stanisław, zam. Kraszewo, gm. Ojrzeń, pow. Ciechanów. Tymczasowe zaświadczenie tożsamości Nr. 6/47.
- Wojda Henryk zam. Mokre, pow. Radzymin — zaświadczenie rejestracyjne wydane przez R.K.U. Mińsk Maz.
- Drożdż Stanisław, zam. Zastów, gm. Wawer, pow. Warszawski. prawo jazdy Nr. 62 wydane przez Urząd Wojewódzki Warszawski.
- Bielski Jan, zam. gm. Gójsk, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
- Jankowski Władysław, zam. Dybów, gm. Radzymin — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 0733 wydany przez Zarząd Gminy Radzymin.
- Półkowski Marian, zam. Dziegielewo, gm. Lisewo, pow. Sierpc — dowód tożsamości konia (wałach Nr. 0647) seria E wydany przez Zarząd Gminy Lisewo.
- Barański Wacław, zam. Łepice, gm. Gzawo, pow. Pułtusk — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. pułtusk, legitymację P.P.R. legitymacje S.P. oraz legitymację Przystosobienia Wojskowego.
- Kropiwnicka Zofia, zam. Mińsk-Maz. Żwirki 7 — legitymację U.W.W.
- Orlowski Stefan, zam. Maryska, gm. Ratowo, pow. Mława — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
- Lewandowski Stanisław, zam. Łosie, gm. Radzymin pow. Radzymin — dowód tożsamości konia (klacz) Nr 4/17 wydany przez Zarząd Gminy Radzymin.
- Dudek Marian, zam. Gałki, gm. Grębków, pow. Węgrów — kartę rejestracyjną wojskową wydaną przez R.K.U. Małkinia.
- Kupniewski Czesław, zam. Mława ul. Nowowiejska Nr. 58. — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 288/45 wydany przez Zarząd Miejski w Mławie.
- Kmiołek Marian, zam. Olszynka, gm. Somianka, pow. Pułtusk — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Pułtusk.
- Sierakowski Henryk, zam. Koziec, gm. Lisewo, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Płock.
- Plewa Antoni, zam. w Lękach, gm. Gołymin, pow. Ciechanów — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 28/45 wydany przez Zarząd Gminy w Gołyminie.
- Słoniewski Adam, zam. Rzęzawy gm. Rozwozin, pow. Mława dowód tożsamości konia (ogier) Nr. 4468 wydany przez Zarząd Gminy w Lubowidzu.
- Piątkowski Wincenty, zam. Modrzew, gm. Gójsk, pow. Sierpc dowód tożsamości konia Nr. 442 Seria B wydany przez Zarząd Gminy Gójsk.
- Morawski Franciszek, zam. Trzcianka, gm. Chojnowo, pow. Przasnysz — dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy Chojnowo, oraz dowody tożsamości koni (wałach) lat 13 i wałach lat 10.
- Oktaba Ignacy, zam. w Skrzyszewie, gm. Góra, pow. warszawskiego, dowód tożsamości konia (ogier) Nr. 5226 wydany przez Zarząd Gminy Góra.
- Laps Józef, zam. Ciemne, gm i pow. Radzymin — zaświadczenie rejestracyjne wydane przez R.K.U. Sokółów Podlaski.
- Zapadka Henryk zam. Myszyniec pow. Ostrołęka — dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy w Myszyncu.
- Sikorski Jan, zam. Cieślin, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
- Kiersztyn Aleksander, zam. Stawiski — tymczasowy dowód tożsamości konia (wałach) lat 1., kartę rejestracyjną oraz kartę rozpoznawczą wydaną przez Zarząd Gminy w Grębkowie.
- Konwerski Jan, zam. Kiełki, gm. Sarbiewo, pow. Płońsk — dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy Sarbiewo.
- Szymańczyk Edward, zam. Bielawy, gm. Młock, pow. Ciechanów — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Ciechanów.
- Zajackowski Jan, zam. Kopacze, gm. Młock — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Mława.
- Wójcik Władysław, zam. Ponikiew Duża, gm. Gaworowo, pow. Ostrołęka — Tymczasowe Zaświadczenie Tożsamości Nr. 573 wydane przez Zarząd Gminy Goworowo.
- Wątroba Stefan, zam. Zawady, gm. Dzierzgowo, pow. Przasnysz — dowód tożsamości konia (wałach) lat 10 wydany przez Gminną Radę Narodową w Dzierzgowie.
- Zaluska Władysław, zam. Łosie, gm. Piski, pow. Ostrołęka — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Ostrołęka.
- Borkowski Stanisław, zam. Czarnów, gm. Pacyna — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Kutno.
- Zawada Jan, zam. Pogorzel, gm. Osieck, pow. Garwolin — tymczasowy dowód tożsamości konia (klacz) lat 10.
- Pawłowski Tadeusz, zam. Kanigówek, gm. Młock, pow. Ciechanów — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Ciechanów.
- Podolski Franciszek, zam. Kanigówek, gm. Młock, pow. Ciechanów — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Ciechanów.
- Kiełbik Stanisław, zam. Milanówek, pow. Grodzisk — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 61/20/47 wydany przez Zarząd Gminy Bruzycy Wielkie.
- Bączek Józef, zam. Świdwiborek, gm. Myszyniec, pow. Ostrołęka, kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Ostrołęka, kartę zwolnienia wystawioną przez W.K.M.O. w Otwocku kartę awansu do stopnia kaprała wydaną przez Władze M.O.
- Bejman Henryk, zam. Ciechanów ul. Pułtuska Nr. 35 dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 3596 wydany przez Zarząd Gminy w Opinogórze, pow. Ciechanów na nazwisko Flisa Rajmunda wies Dzbonie.
- Węgrzynek Kazimierz, zam. Mierzwiączek, gm. Irena, pow. Garwolin — kartę rozpoznawczą wydaną przez Starostwo Puławy.
- Grzebski Aleksander, zam. Mława, ul. Mickiewicza Nr. 20, dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 629/45 wydany przez Zarząd Miejski w Mławie.
- Kalisz Jerzy, zam. Gójsk, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płock.
- Byszewski Czesław, zam. Rogów, gm. Repki, pow. Sokółów Podlaski dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 64, wydany przez Zarząd Gminy w Repkach.
- Rybak Franciszek, zam. Wólka — Brzezińska, gm. Go-

- worowo, pow. Ostrołęka Tym. Zaś. Tożsamości Nr. 2085 wydane przez Zarząd Gminy Gaworowo.
44. Dobrski Stanisław, zam. Boryszewo-Nowe, gm. Rogozin — dowód tożsamości konia (klacz) Nr. 192 wydany przez Zarząd Gminy Gołębie.
  45. Mróz Franciszek, zam. Kobylka, pow. Radzymin — dowód tożsamości konia (wałach) lat 7.
  46. Brom Jan, zam. Nadma, gm. i pow. Radzymin — zaświadczenie rejestracyjne wydane przez R. K. U. Sokółów Podlaski.
  47. Kepczyński Lucjan, zam. Wojtkowa — Wieś, gm. Ojrzeń, pow. Ciechanów — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 50 wydany przez Zarząd Gminy Ojrzeń.
  48. Baranowski Józef, zam. Kraszewo, gm. Ojrzeń, pow. Ciechanów — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 260 seria 34 wydany przez Zarząd Gminy Ojrzeń.
  49. Chrostek Czesław, zam. Wojtkowa — Wieś, gm. Ojrzeń, pow. Ciechanów, dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 49 seria XXVI wydany przez Zarząd Gminy Ojrzeń.
  50. Delurski Franciszek, zam. Kroszewo, gm. Ojrzeń, pow. Ciechanów — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 13 seria VIII wydany przez Zarząd Gminy Ojrzeń.
  51. Perkowski Henryk, zam. Siedlce ul. Stary Rynek Nr. 4 książeczkę wojskową wydaną przez R.K.U. Siedlce.
  52. Kasperek Władysław, zam. Irena, gm. Irena, pow. Garwolin — kartę rozpoznawczą wydaną przez Starostwo Puławy.
  53. Barwiński Florian, zam. Warszawa ul. Bieniewicka 2—9 — książkę inwalidzką Wn 73/B.
  54. Kowalewski Mieczysław Antoni, zam. Cholowy, gm. Naruszewo, pow. Płońsk — kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Płońsk.
  55. Olszewski Józef, zam. Kobylak — dowód tożsamości konia (wałach) lat 13.
  56. Sujkowski Józef, zam. Żabin, gm. Goworowo, pow. Ostrołęka — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 1031 wydany przez Zarząd Gminy Goworowo.
  57. Chrzastek Józef, zam. Czerwińsk n/Wisłą — tablicę rejestracyjną samochodu Nr. rej. H. Nr. 60309 — Katowice.
  58. Bańka Konstanty, zam. Czachorowo, gm. Lisewo, pow. Sierpc — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 0957 Seria A wydany przez Zarząd Gminy Lisewo.
  59. Łukowski Józef, zam. Łukoszyno-Biki, gm. Lisewo, pow. Sierpc — dowód tożsamości konia (klacz) lat 3.
  60. Łukowski Aleksander, zam. Łukoszyno-Biki, gm. Lisewo, pow. Sierpc — dowód tożsamości konia (klacz) lat 5.
  61. Chodkowski Klemens, zam. Chodkowo-Zalogi, gm. Płoniawy, pow. Maków-Maz. — Tymczasowe Zaświadczenie Tożsamości Nr 419 wydane przez Zarząd Gminy w Płoniawach.
  62. Żbikowski Wacław, zam. Maków — Rynek 1 — dowód tożsamości konia (wałach) Nr. 7/46 lat. 7.
  63. Bielecki Kazimierz, zam. Bratwin, pow. Świecie, woj. Pomorskie — kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Pułusk.
  64. Dylewska Wacława, zam. Brwinów, ul. Szopena Nr 9 — legitymację U. W. W. Nr. 00448.
  65. Dobaczewska Maria, zam. Cywiny Dyn. gm. Stróżecin — dowód osobisty.
  66. Niedzielski Bolesław, — dowód tożsamości konia.
  67. Pasek Henryk, zam. Kolonia Żabieniec, gm. Młochów. pow. Grodzisko-Maz. — zaświadczenie odroczenia S. P. wyd. w Grodzisku-Maz.
  68. Aleksy Edmund Milewski, zam. Borkowo-Falenta — dowód tożsamości konia (wałach) lat 5, oraz konia (klacz) lat 5.
  69. Mroczek Jan, zam. Ostaszewo-Folwark, gm. Kozłowo, pow. Pułusk — dowód osobisty Nr 141 wydany przez Zarząd Gminy Kozłowo, legitymację Z S. Ch., legitymację S. L. oraz pełnomocnictwo do pełnienia funkcji sołtysa na terenie gromady Ostaszewo-Fol. gm. Kozłowo, wydane przez starostę pow. Pułusk.
  70. Dworecki Roman, zam. Płock ul. Nowa 2—2 — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Brodnica.
  71. Zalewski Zenon — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płock.
  72. Szalecki Stanisław, zam. Cieślin, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
  73. Lasek Ryszard, zam. wieś Parole, gm. Młochów, pow. Grodzisko-Maz. — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Grodzisko-Maz.
  74. Milczarski Władysław, zam. Wilczogóra, gm. Borkowo pow. Sierpc — kartę rejestracyjną Nr 2490 wydaną przez R.K.U. Płock.
  75. Araszkievicz Stanisław zam. Kołoząb, gm. Sochocin, pow. Płońsk — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
  76. Ledziński Jan, zam. Uścieniec, gm. Łaskarzew, pow. Garwolin — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Garwolin.
  77. Kamiński Szczepan, zam. Dobrzenice-Małe, gm. Lisewo, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
  78. Woźnicki Edward, zam. Mława, ul. Żwirki 26 — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. w Augustowie
  79. Chrzanowski Mieczysław zam. Raciąż Rynek 25, pow. Sierpc — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk.
  80. Kalman Eugeniusz, zam. Garkowo-Nowe, gm. Mostowo pow. Mława — kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Mława.
  81. Kucharczyk Stanisław, zam. Wólka gm. Modzele, pow. Płońsk — dowód tożsamości konia (klacz) wydany przez Zarząd Miejski w Przasnyszu.

TŁOCZONO Z POLECENIA WOJEWODY WARSZAWSKIEGO

Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego“ w Urzędzie Wojewódzkim w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego 27 codziennie — oprócz niedziel i świąt — w godzinach od 11-ej do 13-ej.

Należność za numery Dziennika Wojewódzkiego i ogłoszenia od dnia 1 stycznia 1949 r. należy wpłacać na konto w P.K.O. Nr. I-2158. „Urząd Skarbowy w Pruszkowie na budżet Ministerstwa Administracji Publicznej — Dział II § 7“.

Cena Dziennika Wojewódzkiego będzie podawana każdorazowo zależnie od objętości numeru.

Cena jednego egzemplarza Nr 8 — **Zł. 50.**

Cena ogłoszeń: cała strona zł 4.000.—; 1/2 strony 2.000.— zł; 1/4 strony 1.000 zł. Za 1 milimetr szpaltowy 30.— złotych.

Układ tabelaryczny i cyfrowy o 50% drożej. Drobne ogłoszenia zł 20.— za wyraz.

Najniższa opłata za tekst ogłoszenia 200. —zł